

Les 5 batalles de l'Ebre

|| Els moviments veïnals a les Terres de l'Ebre estan en plena lluita per diversos conflictes

|| La defensa del riu i de la seva conca és el denominador comú, la mare de totes les conteses

D'esquerra a dreta, Ferrando, Panisello, Castellà, Font i Navarro.

SIMBOLOGIA FRANQUISTA

«El feixisme no es pot sotmetre a consulta»

A l'estendard de la seva lluita, ni més ni menys que el monument franquista més gran de Catalunya, clavat des de fa mig segle al seu emblema territorial, el riu Ebre. És, sosté Maria Panisello, una vergonya «que implica tot Catalunya». El que intenta la Comissió per a la Retirada de la Simbologia Franquista de Tortosa és incidir en la consciència ciutadana. «Crec que a poc a poc hem aconseguit crear consciència del que realment és aquest gran monument erigit en exaltació del franquisme, perquè, amb el temps, molta gent l'havia naturalitzat com un element sense la càrrega històrica feixista que representa».

Es va projectar per commemorar el 25è aniversari de la victòria de les forces franquistes en la batalla de l'Ebre. No obstant, hi ha els que defensen que ja es va desposseir el monument dels signes pròpiament franquistes. El 1980, l'Ajuntament de Tortosa va treure l'anagrama del Caudillo i una frase que deia: «Al caudillo de la Cruzada y de los 25 años de paz».

Amb tot, la comissió sosté que no va quedar una mera i innocent figura artística decorativa sobre la qual es pugui decidir a qui agrada i a qui no. Per aquest motiu rebutja la realització de la consulta popular que ha anunciat l'alcaldia convergent, Ferran Iñel, per d'aquí uns mesos, amb l'objectiu que la ciutadania dirimeixi el futur del monument: transformar-lo o eliminar-lo. «El feixisme no es pot sotmetre a consulta popular, perquè tenim una llei de la memòria històrica que obliga a retirar aquesta simbologia dels nostres carrers», assegura aquesta professora d'Infermeria. ■

SEGURETAT A LA N-340

«Defensem vides humanes davant interessos molt potents»

Va sentir que l'acció d'una federació de veïns no tenia per què circumscriure's a un barri, ni a una ciutat. «Volem contribuir a dinamitzar la ciutat, però vam veure que també havíem de lluitar pel territori», assenyala el copresident de la Federació d'Associacions de Veïns d'Amposta, Llorenç Navarro. Amb aquesta idea al cap, va ser impossible desatendre el que van observar com una urgència social.

El degoteig de morts a la N-340, al seu pas per Amposta i per tot el litoral de les Terres de l'Ebre, clamava al cel. Van començar a comptar per desenes els morts i els ferits en aquell tram, un dels punts ne-

gres de la xarxa viària a Catalunya. «Hi ha mort molta gent perquè tenim les mateixes infraestructures que en època de Franco», lamenta. Van analitzar la situació i es van centrar a demanar la gratuïtat de l'autopista AP-7, paral·lela a la carretera nacional. El seu lema és molt clar: 'Prou, AP-7 gratuïta ja', clamen.

«Estem en un bon moment per reclamar aquesta mesura, perquè la concessió renovada a Abertis expira el 2019 i és assumible aixecar els peatges, però sabem que defensar vides humanes davant interessos econòmics molt potents». Cada dijous, des de fa una vintena de setmanes, tallen el trànsit als extrems de la nacional al seu pas per l'Ebre durant mitja hora. Persisteixen com una gota malaia. Consideren que la majoria de mesures que proposen les administracions, com el desviament de camions a l'autopista amb peatges bonificats, són trucs de favor a la concessionària, cosa que han denunciat davant els Mossos. ■

SERVEI FERROVIARI

«Recollim l'enuig de molts anys de greuges»

La posada en marxa de la línia d'alta velocitat Barcelona-Girona, fa tres anys, a un preu del viatge més barat del que havia de pagar per anar en un lent i precari tren entre Tortosa i Barcelona va ser el detonant. Una gota que feia vessar un got ple de retards, escassetat de freqüències, estacions progressivament abandonades, trens incòmodes i abarrotats en dies punta, plens d'estudiants en el seu camí setmanal a la universitat o de tornada a casa, serveis ràpids que només passaven de llarg...

«El que vam fer va ser recollir el malestar d'anys de greuges en matèria ferroviària», explica Montse